

KAKTUS

Procházím ulicí, lidi mě zdraví,
na první popelnici kočička se dáví

a z druhý popelnice zírání na mě chlap,
páchne jak opice, a pak zase víko sklap.

Kam já tě vyhodím, chladím si opuchlej nos,
když se tě dotknu, pícháš jak roj divejch vos,

kde já s tebou skoncuju, zbejvá odpadkovej koš,
rukavice nazuju, jsem něco jako listonoš.

Odevzdám balík,
ne, nechci nic podepsat,
kam já tě vyhodím,
pícháš mě do srdce –

A to je tvůj konec, zlato,
konec jednoho kaktusu,
co kvete jednou za rok v jedný pozici,
co kvete, až když zhasne se v ložnici,

a to je tvůj konec, zlato,
konec jednoho kaktusu,
mrtvý kytky zabalený v ubrusu.